

Bezárt a Toyota első tengerentúli üzeme

Tavaly novemberben végleg leállt a munka a Toyota első olyan üzemében, amely az anyaországon kívül épült föl. A braziliai Sao Paulo külvárosában hat évtizeden át készültek Toyoták és komponensek.

Mindez első hallásra rossz hírnék tűnhetett a helyi közösség számára, ám a Toyota nem kivonult a régióból, hanem észszerűsítette a helyi gyártást. A brazil metropolisz mellett működő San Bernardo üzem dolgozói nem veszítették el állásukat, hiszen az itteni gyártás három másik, közeli üzemben folyik majd tovább. Ez egyfelől jó hír a helyieknek, hiszen munkájukra továbbra is igényt tart a Toyota, másrészt jó hír Brazíliának is, mert a modernizált termékek versenyképesebbek lesznek, és a korábbinál nagyobb mennyiséget exportálnak majd Dél-Amerika más piacaira.

A San Bernardo üzemben 1962-ben kezdődött meg a munka és összesen több mint százezer Bandeirante modell készült, amely többféle változatban gördült le a gyártósorról. Volt belőle platós munkagép szimpla és duplakabinnal, rövidebb és hosszabb tengelytávú terepjáró, azaz mindben közös volt, hogy jól bírták az úttalan utakat és a fokozott fizikai igénybevételt. Ennek megfelelően a technika sem a kifinomult megoldásokat, hanem a tartósságot és a könnyű szervizelhetőséget helyezte előtérbe a létraváz alappal, merev tengelyekkel és összkerékajátással. Maga a névadás sem véletlen, hiszen a Bandeirante azoknak az úttörőknek a neve volt, akik a portugál gyarmatosítás idején előőrsként feltérképezték a vidéket, mielőtt a jelentősebb kolónia megérkezett volna.

Amikor a Toyota az 1950-es évek végén elhatározta, hogy nyit a nagyvilág felé, és másik kontinensen is termelő egységet hoz létre, még Japánban is csak két gyártási helyszíne volt. Akkoriban a Toyota évente körülbelül 230 ezer autót gyártott (a jelenlegi szám ennek több mint ötvenszerese), úgyhogy a brazil üzem is kicsi volt, és 2001-ig bezárólag is csak alig több mint százezer Bandeirante készült. Az üzemben emellett rengeteg alkatrész is készült, elsősorban a helyi piacra készülő Corollákhoz és Hiluxokhoz. Brazília logikus választás volt a Toyota részéről, hiszen ez a legnagyobb lélekszámú ország és a legnagyobb gazdaság a kontinensen, így ígéretes piacot láttak benne. Emellett a világ legnagyobb japán emigráns populációja itt él, ami szintén szempont volt a döntésnél. Az üzem indításakor ez különösen hasznos volt, hiszen a nyelvi akadályokat a helyi munkaerő és a japán vezetés között ők hidalták át.

A fordulópont 1956-ban jött el, amikor a helyi kormányzat törvényt alkotott a brazil autóipar fellendítéséről, és ezzel egy időben gyakorlatilag betiltották a készre szerelt járművek behozatalát az országba. Nem csoda, hogy ezt követően létesült sok észak-amerikai és európai márkának üzeme az országban, hiszen a piaci jelentőség feltétele a helyi gyártás volt.

A Toyota Bandeirante eleinte 60%-os helyi beszállítói aránnyal készült, de már 1968-ra

sikerült elérni, hogy minden részegység helyi cégektől érkezzen. Az üzem bezárása nem jelenti azt, hogy mindent leselejtezznek. Az eredeti prégép például hat évtizeden át működött Brazíliában, de már eredetileg is Japánból került oda. A Toyota jogelődje vásárolta 1934-ben, így a veterán masina igazi muzeális darab, ipartörténeti ereklye, hiszen összesen 89 éven át ontotta magából a fém alkatrészeket. Egyértelmű volt a Toyota döntése, hogy funkcionálisan meg kell őrizni az utókor számára, azaz hazakerül, és gyártásra továbbra is alkalmas állapotban tartják.

Fotók: *Toyota Times*

Forrás:

<https://news.smartermedia.hu/nemzetkozi-hirek/bezart-a-toyota-elso-tengerentuli-uzeme>